

מקור המאמר בזוהר פרשת תרומה דף קלב ע"ב – קלג ע"א
סוד שלוש קדושיםות שבתפלות שחרית

אל ברוך, דא סדרא ראתווע זעירין, ותקוני בנטה
ישראל בכל יומא בצלותא. ובגין דאיינז אטוווע
זעירין, לית רוחה בגיןה, ואינז תקוני עולימתן
דאתין עם מטרוגניתא לגבי מלכא עלאה.

קדושא דא דקא מקרדישי מלאכי עלאי, לאו איהו
ביחיד. והא אוקימנא, כל קדושה דאיהו
בלשון הקודש, יחיד אסיר ליה למיר. תרגום,
לעולם ביחיד, ולא בסגיאין, יחיד איהו תקונא
דיליה ודאי, ולא סגיאין. וסימן לרוא דא, שנים
מקרה ואחר תרגום. שנים לשנה דסגיאין איהו,
donei קדושה בלשון הקודש אסיר איה ביחיד.
קדושת תרגום אסיר איהו בסגיאין, אלא ביחיד
לעולם. אחד תרגום תנין, ולא תריין ולא יתרה.
תרגום אתיא למיועטה, והבי אctrיך. לשון
הקודש אתיא לרבייה, והבי אctrיך. דמעליין
בקודש ולא מוריין. ובתרגום מוריין ולא מעליין.
אחד תנין, ולא יתרה, ולא מעליין כלל.

רבוי, וכלה צריך, שמעלים בקדש בא

אל ברוך – זה סדור של
אותיות קטנות ותקוני בנטה
ישראל בכל יום בתפלה.
ומשם שאוֹתן אותיות
קטנות, אין רוח בגיןה, והן
תקוני העולמות שבאות עם
הגבירה למלך העליון.

קדשה זו שמקדשים
המלכים העליונים אינה
ביחיד, וחרי בארנו, כל
קדשה שהיא בלשון הקודש,
אסור ליחיד לאמרה. תרגום
- לעולם ביחיד, ולא ברבים.
ויחיד הוא תקון שלו ודאי,
ולא רבים. וסימן לסוד זה -
שנתיים מקרה ואחד תרגום.
שנתיים זה לשון רבים, שודאי
קדשה של לשון הקודש
אסורה ביחיד. קדשת תרגום
אסורה ברבים, אלא ביחיד
לעולם. אחד תרגום שנים,
ולא שנים ולא יותר.
התרגום בא למעט, וכלה
צריך. לשון הקודש בא
רבוי, וכלה צריך, שמעלים בקדש
ולא יותר, ולא מעלים כלל.

הקדשה הזו - הקדשה שהתקדשה השכינה, וכלו אוטנו מרכבתה להתקדו אל המלך העליון. ומשום שהוא קדשת העולם התחתון, היא מישב ולא בעמידה. קדשה אחרית של חירות התפללה היא קדשה של העולם העליון, ולכו היא בעמידה, כדי להמשיכה למטה, וכל דברי העולם העליון הם בעמידה ולא מישב.

ובכל הקדשות הללו ישראל מתקדשים בהם למטה, ולכו ישראלי מתקדשים בקדשתם בקדשתם. ישראל מתקדשים בקדשתם בקדשת המרכבה התתוננה מישב, ובקדשת המרכבה העלונה מעמד. קדשה אחרית היא תוספת קדשה, ולכו היא אחר התפללה. ומשום שהוא תוספת קדשה על קדשות אחרות, היא אחר התפללה. ומשום שהוא אחד ואחד ציריך, למשה עליו מאותה תוספת, נתקו לכל יחיד וייחיד קדשת תרגום.

ואם תאמר, הרי יש בה קדשת לשון הקדש - אותה לצבור, להתקדש כלם בכלל התקינה בלשון פרגום, והיא ביחיד, באותה מוספת קדשה. ומשום שליחיד אין רשות לאמרה בלשון התקדש יחיד,

קדושא דא, קדושתא דאתקדשת שכינה, וכל איפין רתיכין דיליה, לאთתקנו לגבוי מלכא עלאה. ובгинז דאייה קדושת עלמא תהאה, אייה מושב ולא בעמידה. (דף קליג ע"א) קדושה אחרת דאהדרי צלוותא, אייה קדושתא דעלמא עלאה, ובגין כד אייה בעמידה, בגין לאמשבא לה לתחא, וכל מלווי דעלמא עלאה, אייה בעמידה ולא מושב.

ובכל הגי קדושתי, ישראל מתקדשי בהו לתחא. ועל דא ישראל מתקדשי בקדושה דרתיכא תהאה מושב. ובקדושה דרתיכא עלאה מעומד. קדושה אחרת, אייה תוספת קדושה, בגין כד אייה בתר צלוותא. בגין דאייה תוספת קדושה, על קדושן אחרים, אייה לברר צלוותא. בגין דכל חד וחד בעי לאמשבא עליה מההוא תוספת, אתחקו לבל יחיד וייחיד קדושת תרגום.

ואי תימא הא אית בה קדושת לשון הקדש. ההוא לבור, לאתקדשא כלו בכלל, בהו תוספת קדושה. בגין דיחיד לית לייה רשות, לאומרה בלשון הקדש, ולאתקדשא ייחידי, אתקינו לה בלשון תרגום, והוא ביחיד, באותה מוספת קדשה. ומשום שליחיד אין רשות לאמרה בלשון התקדש יחיד,

לֹא תִקְדַּשָּׁ אֶלְךָ חֵדֶר וְחֵדֶר בְּהַהוּא תֹּסֶפֶת, לְאַמְשָׁבָא עַלְיָה קְדוּשָׁה יִתְיר. זֶבָּא חַוְלָקִיהּוֹן דִי שְׂרָאָל, דָקָא מַתְקָדְשִׁי בְּקָדְשֵׁי עַלְיאָי, בְּגִינִּין דָאַינּוֹן דְבָקִין לְעַילָּא, דְבָתִיב, (דברים ז') **וְאַתֶּם הַדְבָקִים בְּזֶה אֱלֹהִיכֶם חַיִם כָּלָכֶם הַיּוֹם.**

יתר קדשה. אשרי חלקם של ישראל שמתקדשים בקדשות עלינות, משומשם דבקים למעלה, שכותב דברים ז') ואתם הדבקים בה' אליהם חיים כלכם היום.

ספר אור הזהר (עמוד 164)

פָרָה תָּאמִינוּ לִי בְעַת הַיּוֹתִי כִּבְרָר שֵׁית כְּבָר נְתַלֵּב לְפָנָיו בְּקָרְבֵי הַרְבָּה לְלִמְדֵד זֶה וְדַבְקָתִי נְפָשִׁי מַעֲודִי בְּלִמְדֵד זֶה

ואתם בניachi ורשי אם תזכו לפני השם להסיר מעט מנפות ועבויות החומר או תדק נפשם בספר הזהר ובכתבי הארץ וסדר הלימוד יהיה מתחילה למד ספר הזהר לדבק נפשו באותיות התורה וברוי התורה דרך הכבושה בספר ותלמודו אחר כך בכתבי הארץ בספר עז חיים ובפרי עז חיים ובלקוטי תורה אוצרות חיים מבוא שערם והר הרקיע ותעינו היטיב בכל מלאה ואין לכם מתקות ערבות יידירות התורה בתכליות אם לא תקשרו עצמכם באור רזי התורה וסודיה ועל זה נאמר מתקום מרבש ונפת צופים לדע האיך לנגן בכל תנועה ותנוועה טעמו וראוי כי טוב ד' ומכל הספרים הנוגרים לעיל שבחתבי לכם בני אל יהיה לכם ואל עלה בלבבכם שום פחד למד כי על ידי למודים יתקדשו ויטהרו רמ"ח אבירים ושמ"ה גידים ותלכו לךר ולטהר כל איבר ואיבר להיות מרכבה לשכינה ולקבר קץ הגאלה כי בלי למוד ספרים הנוגרים לעיל תהיה בקר יאלו תנן בלי דעת.

אבל הלימוד יהיה באימה ויראה ורתת ואהבה וקרשה תורה לדבק נפשו באור החיים או רצ ומצחצח כל אחד לפני מדרגותן ואל תפחדו ואל תיראו פחדו אל טוב ד' כי תאמינו לי בעת היומי כבר שית כבר שבע נטליב לבוקרי הרבה לא למד נפשי מאותו אף על פי שעבר על ראש מים שלחבת יקודם אש הבוער בקרבי לדבק נפשי באלו עולם ביאמת אף על פי שעבר על הראש מים היודונים מי המרים במה פעים והיה אף על פי כן לעזוק בסנפירינו ושברטוי תורה לפחות את מטלעותיו וعمل בתכליות בכל חי בעור אלקי טוב עשית עם עברך אתה עשית ולא אני לזכה נפשי באור התורה מתקום מרבש וונפה צור עיל ונטפיק ואפ' על פי שעבר על ראש גלים צרות חסרון מזונות עניות ודריות ובזונות אף על פי כן מתקבל אני הפל עלי באהבה ובשמחה ומנזח הטוב לא אעזוב לא שלותי ולא שקטותי ולא נחתי מן האור תורה ורזה וסודיה לקשר נפשי באור תורה רשבפי אש להבת שלחבת לא אעזוב אפלו רגע אחד וכן תעשו ויהי لكم טוב בעולם הזה ובעולם הבא בודאי בודאי אשريك וטוב לך וכי בזה.

(היכל הברכה קאמארנא בראשית דף לב:) והאמן חסר יוד כי אמונה אין צריכה לחכמת אלא אמונה בפשטות ברבאות ואהבה באליך אחד אלקי ישראל וברבורי הזהר ומרא הארץ אבל לא בתקירות ובהנות אמרתי זאת בשפת העבר ואמרו לי שבק פרש הצדק או רמפלא מורה הרב רבינו צבי אלימלך מדינאנב זכותו יגן עלינו.

(היכל הברכה קאמארנא בראשית דף צ'ו:) ותשב תמר ושםחה בית אחיה בלילה יורדת בנולות לבורר הבורוין ותשב מצד הקוזרים לשמע שרות עדרים לומדי תורה לשמה מהצד קלא עוסקין ברזא דאוריתא בלילה בספר הזהר לשמה ותשב את חמלה במבאר עז חיים שער הקראית שמע בדור אית ביישראל למשבילים נצעין גדרון דשכינתא לעילות המלכות עד הבינה על ידי מסירות נפש וזה קרוב קץ הנאה.

(היכל הברכה קאמארנא בראשית דף ר' בט.)